

in rupibus meridiem versus pronis, haudquaquam medio-
 cris, alia vegetabilia huc usque translata, majora et vege-
 tiora fieri videantur. Quæ ratio nonnunquam novarum spe-
 cierum præbuit ansam; ex. gr. *Saxifraga petraea* (Wah-
 lenb. Fl. Lapp.), *Gnaphalium norvegicum*. Retz., *Viola mon-
 tana* Linn. d), *Myosotis alpestris* Hopp., *Potentilla alpe-*

d) De *Viola montana* nihil fere est, quod agam. Profecto nimis vi-
 dear sapere, si de planta tam celebri, tamque multorum doctorum-
 que virorum sententiis ac controversiis nobilitata, sententiam dicere
 auderem. — Planta Lapponiæ indigena, quoad in montibus nasci-
 tur, vel subrupibus meridiem versus pronis, qualitercunque *montana*
 est, id est foliis cordatis obtusis, petalisque latioribus. Verum enim
 vero, cum ex montana in paludosam abiit, ex. gr. ad ripas torren-
 tium sæpius inundatas, in Lappon. Pitensi ad *Koroqueik* prope
 Brunsköllan, et Arvidsjaur juxta Stenkärn, (unde figura in Bot. Sv.
 Tab. 682.), jamjam angustior facta est, foliis magis elongatis, ut
 plantæ terrestres juxta aquam crescentes vulgo fieri solent. Deinde
 adest in Vestrobttnia forma quædam longe minor, folis augustiori-
 bus subacutis, petalis quoque angustioribus et dilutius coloratis, sicut
 in vulgari canina, sed stipulis adhuc herbaceis dentatisve (in parœ-
 ciis Luleå et Piteå). Mox canina incipiens juxta Umeå per An-
 germanniam etc. Stipulis jam setaceis etc. nulla non formarum spe-
 cie ludens.

Nunc quisque suo utatur judicio, an sit specie diversa. Hoc tan-
 tum constare videtur, nostram plantam cum lactifloris nihil habere
 commune. An vero a varietatibus *V. caninæ* grandioribus tuto di-
 stingvatur, incertum est. Nam quod corolla grandior est, atque satu-
 ratius colorata, hoc quidem cum multis aliis Lapponiæ floribus com-
 mune habet. Quod autem ad stipulas attinet, non est ignorandum, hu-